

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1091/10
Sarajevo, 25.5.2010. godine

**PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE**

- *Zastupnički dom* -

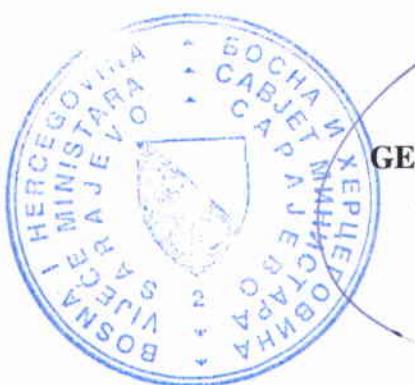
S A R A J E V O

PREDMET: Odgovor na zastupničko pitanje

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 121. sjednici održanoj 20.5.2010. godine, utvrdilo odgovor na zastupničko pitanje koje je gosp. Husein Nanić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, postavio na 74. sjednici ovog doma održanoj 24.3.2010. godine.

U privitku prosljeđujemo odgovor radi njegovog dostavljanja gosp. Huseinu Naniću.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-1091-1/10
Sarajevo, 20.5.2010. godine

Husein Nanić zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 74. jednici Zastupničkog doma, održanoj dana 24.03.2010 godine, postavio je sljedeće zastupničko pitanje:

„ Da li Vijeće ministara i Ministarstvo pravde imaju saznanja da se prislушки građani BiH? Šta je poduzelo i šta će poduzeti da se onemogući protivpravno prisluskivanje njenih građana od strane sigurnosnih agencija drugih država ? “

Na postavljeno poslaničko pitanje, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, u smislu člana 37. Zakona o Vijeću ministara Bosne i Hercegovine (« Službeni glasnik BiH», broj: 38/02, 42/03 i 81/06), na 121. sjednici, održanoj dana 20. 5. 2010. godine, utvrdilo je sledeći

O D G O V O R

Prema članu 116. Zakona o krivičnom postupku Bosne i Hercegovine, nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija (prisluskivanje), predstavlja jednu od posebnih istražnih radnji, koja se može odrediti protiv osobe za koju postoje osnovi sumnje da je sama ili s drugim osobama učestvovala ili učestvuje u učinjenju krivičnog djela iz člana 117. ovog zakona, ako se na drugi način ne mogu pribaviti dokazi ili bi njihovo pribavljanje bilo povezano s nesrazmernim teškoćama. Nadzor i tehničko snimanje telekomunikacija može se odrediti i prema osobi za koju postoje osnovi sumnje da učinitelju, odnosno od učinitelja krivičnog djela iz člana 117. ovog zakona, prenosi informacije u vezi s krivičnim djelom, odnosno da učinitelj koristi njen sredstvo telekomunikacije. Takođe u članu 117. propisano je da se posebne istražne radnje mogu odrediti za krivična djela protiv integriteta Bosne i Hercegovine, protiv čovječnosti i vrijednosti zaštićenih međunarodnim pravom, terorizma, te za koja se prema zakonu može izreći kazna zatvora od tri godine ili teža kazna.

Posebne istražne radnje shodno članu 118., na obrazloženi prijedlog Tužitelja određuje naredbom sudija za prethodni postupak. Izuzetno, ako se pismena naredba ne može dobiti na vrijeme i ako postoji opasnost od odlaganja, može se započeti s izvršavanjem mjere i na osnovu usmene naredbe sudije za prethodni postupak. Pismena naredba sudije za prethodni postupak mora biti pribavljena u roku od 24 sata od izdavanja usmene naredbe.

S toga je moguće da se u okviru krivičnog postupka provedu određene istražne radnje u vidu nadzora i tehničkog snimanja telekomunikacija, te da je iste moguće provesti jedino poštujući zakonske norme.

Takođe moguće je određene radnje u krivičnom postupku provesti i po zamolnici stranog pravosudnog organa u okviru pružanja međunarodne pravne pomoći, u skladu sa Zakonom o međunarodnoj pravnoj pomoći u krivičnim stvarima ("Službeni glasnik BiH", broj 53/09). Prema članu 13. Zakona, između ostalih vidova međunarodne pravne pomoći koje je moguće pružiti stranom pravosudnom organu, predviđen je i nadzor i telefonsko prislушкиvanje. Sve zamolnice za pravnu pomoć domaćih i stranih pravosudnih organa, u skladu sa članom 4. Zakona, dostavljaju se Ministarstvu pravde Bosne i Hercegovine. O dozvoljenosti i načinu izvršenja radnje međunarodne pravne pomoći koja je predmet zamolnice stranog pravosudnog organa odlučuje nadležni domaći pravosudni organ prema domaćim propisima, osim ako ovim zakonom ili međunarodnim ugovorom nije drugačije regulisano (član 6). Ministarstvo pravde Bosne i Hercegovine i nadležni domaći pravosudni organ, u skladu sa članom 28. Zakona, na zahtjev stranog pravosudnog organa, držaće u tajnosti podatke sadržane u zamolnici, osim u mjeri u kojoj je to potrebno za njeno izvršenje.

Važno je naglasiti da Ministarstvo pravde u postupku pružanja međunarodne pravne pomoći učestvuje samo kao organ veze. Putem Ministarstva pravde odvija se komunikacija između nadležnih pravosudnih organa strane države sa domaćim pravosudnim organima i obrnuto. U određenim predmetima nadležni pravosudni organ strane države, zamolnicu upućuje putem Ministarstva pravde u zatvorenoj koverti sa oznakom tajno, te se takva zamolnica samo proslijedi nadležnom pravosudnom organu u Bosni i Hercegovini, radi postupanja po istoj i to bez otvaranja. S toga Ministarstvo pravde nema uvida u sadržaj takvih zamolnica. Zamolnice ove vrste mogu se proslijediti i putem Međunarodne organizacije kriminalističke policije – Interpola.

U vezi sa ovakvim načinom pribavljanja dokaza, Ministarstvo pravde je zaprimilo jednu predstavku koja se odnosila na konkretni slučaj. Zbog nemogućnosti uplitanja u rad pravosudnih organa, Ministarstvo pravde je podnosioca predstavke upoznalo da može, ukoliko smatra da su dokazi pribavljeni nezakonito, u konkretnom postupku uložiti prigovor na način pribavljanja istih, o čemu odlučuje nadležni sud.

Iz navedenog je vidljivo da je procedura provođenja posebnih istražnih radnji uređena zakonom, te da je iste moguće provesti jedino poštujući zakonske norme. U slučaju postojanja sumnje u zakonitost pribavljenih dokaza, jedino je sud nadležan da cijeni da li je neki dokaz pribavljen nezakonito.